

Curling is echt meer dan een clinic (alleen wordt er na die clinics bijna niemand lid)

 • 18 maart • Peter van der Meeren (/auteur/peter-van-der-meeren)
• Sport (<https://www.lc.nl/sport/>)

 Stuart Pearson (rechts) druk in de weer tijdens het open FK Curling, dat zaterdag gewonnen werd door het team uit Tilburg.

Vrolijk stemmende broeken, een fanatiek vegende pakesizzer, op Friesland verliefde Canadezen, rolstoelers die dromen van de Paralympics, schaken op het ijs en een 'reputatieprobleem'. Welkom op het open FK curling.

Het is weer eens druk in ijstempel Thialf. Vooral met schaatsers, uiteraard. Oud en jong, met klap-, kunst- en ijshockeyschaatsen en sommigen ook met een rekje.

Maar deze zaterdag komen we voor iets helemaal anders: curling, het open FK.

Een pracht sport. Toch? „Absoluut”, zeggen Johannes Koornstra, Douwe Bos en Frans Boonstra van de Curling Club Fryslân. Op het koude ijs warmen ze zich op voor de grote toernooien die nog komen: het NK en als klap op de vuurpijl het WK in het Noorse Stavanger, eind april. „En als je weet hoeveel vragen voor clinics we krijgen, denk je dat héél veel mensen het prachtig vinden.”

Altijd enthousiast, weinig nieuwe leden

Daar wringt toch wat de schoen. „Het blijft vaak bij die ene clinic”, aldus Bos. „Iedereen stapt enthousiast van het ijs, maar ze melden zich zelden tot nooit aan bij onze club. Jammer. Deze winter hebben we voor 2500 mensen clinics verzorgd, tegen een jaar eerder 1500. Men wil het dus kennelijk wel beleven.”

„Helaas valt het dan stil. Iemand heeft me eens gezegd: dat geveeg met die bezems bezorgt de sport een reputatieprobleem. Dat kan ermee te maken hebben. Het ziet er misschien wat suffig uit. Dat dacht ik zelf eerst ook hoor, toen ik curling op televisie zag. Dat kun je toch niet serieus nemen?, zei ik. Maar kijk nu: ik ben er aan verslaafd.”

De mannen van CCF gaan graag door met het verzorgen van clinics voor bedrijven, scholieren, buurtverenigingen en vrijgezellenfeestjes. „De inkomsten zijn voor ons enorm belangrijk”, zegt Boonstra.

Ook op het ijs moet de kachel blijven branden. Een uur spelen op het binnenterrein van Thialf kost honderden euro's; het open FK neemt ruim zeven uur in beslag. De vijftig deelnemers betalen mede daarom twee tientjes per persoon, maar voor niemand is dat een reden tot klagen.

'Trochfeie'

„Trochfeie!”, roept CCF-voorzitter Koornstra dan naar zijn pakesizzer. „Dat jonkje hat in gouden dei.” Kleinzoon Koornstra veegt zich werkelijk het snot voor de ogen. Hij assisteert onder andere Kees Musch, de 59-jarige curlingfanaat uit het Drentse Zuidwolde en een van de 43 leden van CCF.

Dat Musch aan curling doet, verwacht je niet als je hem ziet rijden. In zijn rolstoel. „Vergis je niet”, zegt de Hagenees van geboorte, „curling is onderdeel van de Paralympische Spelen. 'Wij' kunnen dit ook. Ik doe er alles aan om daar ooit een Nederlands team te krijgen. Eerst proberen we binnen zes jaar een team te hebben opgeleid voor het WK. Wist je trouwens dat curling de enige sport is waar valide en niet-valide sporters samen een team kunnen vormen?”

Musch laat zien hoe ook rolstoelers de steen van 19 kilo over het ijs kunnen schuiven. Ze gebruiken een stok waarmee het speeltuig kan worden weggeschoven.

Zijn enthousiasme voor de sport spat bijna van het ijs. Je gunt het deze man, als je weet wat hij allemaal al voor de kiezen heeft gehad. „Heb je de pen klaar? Lymfekierkanker in mijn jeugd, daarna de ziekte van Lyme door een teek en momenteel blaaskanker. Ik heb drains in mijn nieren en een stoma. Ach, ik zeg maar zo: mijn bingokaart is nu wel vol, ik kijk vooruit.”

Daarom durft de Drent zich met ziel en zaligheid bezig te houden met het werven van rolstoelers. „Dit moet dé ijssport voor ze worden. In Leeuwarden hebben we al wat leuks opgezet, er doen nu acht jongeren mee. Wat we daar nog missen is een lift om op het ijs te kunnen komen, maar daar wordt gelukkig hard aan gewerkt.”

Musch lacht. „Ik ben inmiddels ook gevraagd om in Luxemburg een team te formeren. Prachtig toch?”

Hij is niet de enige die op het open FK glimt van trots. Neem ook Stuart Pearson, een uit Canada afkomstige student aan de TU Delft, die verslingerd is geraakt aan de Waddeneilanden. „*I love Friesland*”, zegt Pearson.

'Ik was op slag verliefd'

Hij steelt de show met zijn vrolijk geruite broek. „Die broek is ook de reden geweest dat ik me voor curling ben gaan interesseren. Ik zat in 2010 naar de Winterspelen te kijken toen ik de Noren in deze broeken zag spelen. Ik was op slag verliefd. Gááá!, dacht ik, díe sport wil ik doen.”

Pearson (29) traint en speelt met nog zes Canadezen in Zoetermeer, waar de Nederlandse curlingbond (een kleine 200 leden) z'n domicilie heeft. Het gehele bondsbestuur doet overigens mee aan het open FK, net als een Belgisch kwintet.

„Ik ben naar Heerenveen gekomen omdat ik een zwak heb voor deze provincie”, vertelt de Canadees. „Voor mijn studie doe ik onderzoek naar de Nederlandse kust; dijken, zandsuppleties, noem maar op. Daarvoor ben ik veel op Ameland en Terschelling. Als ik ben afgestudeerd, weet ik ook niet of ik terugga, want ik vind het hier geweldig.”

Voor het curling hoeft Pearson niet in Nederland te blijven, weet hij. „In Canada is de sport vele malen groter.” Frans Boonstra: „Overall is het groter. We speelden laatst in Schotland, daar hebben ze dik 150 clubs. In de VS is het de snelst groeiende sport.”

Pearson: „Bij ons is het *a way of life*, een belangrijk deel van het sociale leven.” Ja, hij weet dat de Nederlandse bond onlangs zocht naar Canadezen met Nederlandse wortels, zodat zij misschien het nationale team kunnen versterken. „Maar ik ben lang niet goed genoeg.”

Nog lang geen wereldtop

„De Nederlandse top bestaat uit slechts vier man”, weet Willem van Wieringen, teamgenoot van Pearson en diens landgenoot Scott Moon. „De top moet breder, dat ben ik met de bond eens. Maar er wordt net als bij

NOC-NSF een denkfout gemaakt.”

„Ze proberen nu koste wat kost een team op de Olympische Spelen te krijgen. Daar wordt drie, vier ton ingestoken. Ik zeg: het moet andersom. Zorg eerst dat curling aan de basis groeit. Als de sport echt wortel heeft geschoten, pas dan kun je gaan denken aan de wereldtop.”

Met een paar honderd leden, een handvol speellocaties (waarvan twee in Friesland) en geen nationale competitie, is curling inderdaad geen sport die op de kaart staat. Of het open FK daaraan iets verandert, is de vraag, maar de goede wil is er. „Thialf heeft voor ons zelfs het ijs speciaal geprepareerd”, zegt Douwe Bos. „Het is nog altijd geen echt curlingijs, maar we zijn tevreden.”

Curlingijs? Ijs is toch ijs? De kenners glimlachen. Wat volgt, is een gedetailleerde uitleg over vele soorten ijs. „Als je geen goed ijs hebt, dan *curlt*, draait, de steen niet goed”, zegt Moon. „Daarom is het belangrijk dat je het ijs kunt ‘lezen’ ”, zegt Van Wieringen. „En je moet goed nadenken”, aldus Pearson. „Curling is schaken op het ijs.”

Peter van der Meeren

Sportverslaggever van A(tletiek) tot Z(eilen), van zesde klasse tot Olympische Spelen. Oog voor de mens achter doelpunt en

record.